

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 16. oktobra 2019*

„Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Pokojnine – Podrobna pravila sistema pokojninskega zavarovanja – Odpravnina – Člen 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom – Načeli enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije – Legitimno pričakovanje – Načelo dobrega upravljanja – Dolžnost skrbnega ravnanja“

V zadevi T-432/18,

Peeter Palo, nekdanji začasni uslužbenec v Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), stanujoč v Talinu (Estonija), ki ga zastopata L. Levi in A. Blot, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata B. Mongin in D. Milanowska, agenta,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 270 PDEU za, prvič, razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 5. oktobra 2017 o zavrnitvi odpravnine, ki je določena v členu 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije, v različici iz Uredbe (EU, Euratom) št. 1023/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (UL 2013, L 287, str. 15), tožeči stranki, in razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 10. aprila 2018 o zavrnitvi pritožbe, ki jo je vložila tožeča stranka zoper to odločbo, in drugič za povrnitev premoženjske in nepremoženjske škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi teh odločb,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi F. Schalin, v funkciji predsednika, B. Berke, sodnik, in M. J. Costeira (poročevalka), sodnica,

sodni tajnik: P. Cullen, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 6. maja 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, Peeter Palo, je bila zaposlena kot začasni uslužbenec v Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) od 1. decembra 2010 do 31. avgusta 2017.
- 2 Tožeča stranka je 19. junija 2017 vložila zahtevek za dodelitev odpravnine na podlagi člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije, v različici iz Uredbe (EU, Euratom) št. 1023/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (UL 2013, L 287, str. 15, v nadaljevanju: Kadrovski predpisi). V ta namen je vložila obrazec z naslovom „Osebna izjava – Izjema na podlagi člena 12(2) Priloge VIII [h Kadrovskim predpisom]“, v katerem je, prvič, izjavila, da je, odkar se je zaposlila v Europolu, v zasebno zavarovalno shemo plačevala prispevke, potrebne za vzpostavitev ali ohranitev njenih pokojninskih pravic, in drugič, zahtevala, da se ji na njen bančni račun neposredno izplača aktuarski ekvivalent pokojninskih pravic, pridobljenih v pokojninski shemi institucij Evropske unije (v nadaljevanju: PSIEU). Tožeča stranka je k temu obrazcu priložila potrdilo, ki ga je izdala zadevna zasebna zavarovalnica, ki potrjuje, da ji je bilo v obdobju od 1. novembra 2010 do 31. avgusta 2017 nakazanih 14.200 EUR. Tožeča stranka je 19. septembra 2017 Urad Evropske komisije za vodenje in plačevanje posameznih pravic (PMO) obvestila, da je 1. decembra 2014 z navedeno družbo sklenila novo zavarovalno pogodbo, katere znesek prispevkov bi moral biti 87.460 EUR.
- 3 PMO je z odločbo z dne 5. oktobra 2017 zavrnil zahtevo tožeče stranke (v nadaljevanju: izpodbijana odločba). V tej odločbi je PMO med drugim navedel, da je cilj ureditve, ki je določena v členu 12 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, spodbujati vzpostavitev pokojnine kot bodočega rednega dohodka in preprečevati položaje, v katerih bi se osebe ob upokojitveni starosti znašle brez zadostnega prihodka in bi morale prositi za pomoč socialno službo držav članic. PMO je med drugim navedel, da bi zato plačila v nacionalno pokojninsko shemo ali zasebno zavarovalnico, ki so izvedena v skladu s členom 12(2) te priloge „za vzpostavitev ali ohranitev pokojninskih pravic“, morala ustrezati znesku prispevkov, ki jih je treba plačati, ki se jih je pričakovalo v okviru nacionalne pokojninske sheme ali ki so bila dejansko plačana v PSIEU v istem obdobju, tako da so morali biti bodoči prihodki, ki so zagotovljeni s temi plačili, usklajeni s tistimi, ki so zagotovljeni s prenosom pokojninskih pravic, pridobljenih v PSIEU. V zvezi s tem je PMO poudaril, da znesek plačil, ki so bila plačana v zasebno zavarovalniško shemo (14.200 EUR), očitno ni ustrezal znesku prispevkov, ki so bili vplačani v PSIEU (65.334,95 EUR), zaradi česar tožeči stranki nikakor ni mogel zagotoviti enakega prihodka, kot bi ga morala dobiti na podlagi aktuarskega ekvivalenta njenih pokojninskih pravic, pridobljenih v PSIEU. Nazadnje je PMO opozoril, da je tožeča stranka vendarle izpolnila pogoje za prenos v drugo shemo na podlagi 12(1)(b) te priloge, kar pomeni, da se pokojninske pravice, ki jih je pridobila v Uniji v obdobju, ko je bila zaposlena v Europolu, prenesejo v nacionalno pokojninsko shemo ali v zasebno zavarovalnico ali v pokojninski sklad po lastni izbiri v skladu s pogoji te zadnje določbe.
- 4 Tožeča stranka je 11. decembra 2017 vložila pritožbo zoper to odločbo v skladu s členom 90(2) Kadrovskih predpisov.
- 5 Organ Komisije, pooblaščen za sklepanje pogodb o zaposlitvi (v nadaljevanju: OSPZ), je z odločbo z dne 10. aprila 2018 to pritožbo zavrnil. OSPZ je v tej odločbi v bistvu potrdil izpodbijano odločbo in v glavnem povzel enako obrazložitev, kot jo je podal PMO. OSPZ je poleg tega menil, da druge zavarovalne pogodbe, ki jo je tožeča stranka sklenila 1. decembra 2014, ni mogoče upoštevati za uporabo člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, saj ni bila sklenjena „od začetka delovnega razmerja“ v Europolu. OSPZ je nazadnje trditve tožeče stranke, ki so temeljile na načelu enakega obravnavanja, načelu dobrega upravljanja in načelu legitimnega pričakovanja, zavrnil.

Postopek in predlogi strank

- 6 Tožeča stranka je 13. julija 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 7 Komisija je odgovor na tožbo v sodno tajništvo Splošnega sodišča vložila 2. oktobra 2018.
- 8 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razglasi za nično izpodbijano odločbo;
 - razglasi za nično odločbo o zavrnitvi pritožbe;
 - Komisiji naloži plačilo odškodnine za nastalo premoženjsko škodo;
 - Komisiji naloži plačilo odškodnine za nastalo nepremoženjsko škodo;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 9 Komisija predlaga Splošnemu sodišču, naj:
- zavrne tožbo;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Predlogi za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe

- 10 Uvodoma je treba poudariti, da tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe in razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe. V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Splošno sodišče na podlagi predlogov za razglasitev ničnosti, ki se formalno nanašajo na odločbo o zavrnitvi pritožbe, odloča o aktu, zoper katerega je bila vložena pritožba, kadar navedena odločba nima samostojne vsebine (sodba z dne 17. januarja 1989, Vainker/Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, točka 8). Ker v obravnavanem primeru odločba o zavrnitvi pritožbe nima samostojne vsebine, je treba šteti, da je ta tožba usmerjena le zoper izpodbijano odločbo.
- 11 Tožeča stranka v podporo svojim predlogom za razglasitev ničnosti, usmerjenih zoper izpodbijano odločbo, navaja štiri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela varstva legitimnega pričakovanja. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja in dolžnosti skrbnega ravnanja.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom

- 12 Tožeča stranka trdi, da se je utemeljeno sklicevala na člen 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, saj je izpolnila vse pogoje za uporabo tega člena, ki so v njem določeni. Iz tega izhaja, da je bila izpodbijana odločba, s tem ko ji je zavrnila zahtevano odpravnino, v nasprotju s to določbo.
- 13 Tožeča stranka zlasti izpodbija „načelo ustreznosti“, na katero se sklicuje Komisija in v skladu s katerim mora biti kritje, ki ga določa predhodno obstoječa pokojninska shema, vsaj primerljivo s tistim, ki ga nudi PSIEU. Tega merila nikakor ni bilo v členu 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, kar naj

bi potrdil izvršni direktor Europol v dopisu z dne 26. februarja 2018, ki je bil med drugim poslan generalnemu direktorju generalnega direktorata (GD) Komisije „Človeški viri in varnost“. Poleg tega Komisija tega merila sploh ni natančno določila ali količinsko opredelila, zaradi česar ga ni mogla spoštovati.

14 Tožeča stranka trdi tudi, da tudi če bi se priznalo, da je „merilo ustreznosti“ mogoče izpeljati iz člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom in da teleološka razlaga te določbe zahteva, da prispevki, ki so bili plačani v zasebno pokojninsko shemo, „ustrezajo“ tistim, ki so bili plačani PSIEU „za vzpostavitev ali ohranitev njenih pokojninskih pravic“, kar naj ne bi bilo tako v obravnavanem primeru, v izpodbijani odločbi ni določeno, kaj bi morala biti ta stopnja ustreznosti, kar pomeni kršitev zahtev pravne varnosti. V zvezi s tem biti „ustrezen“ ne pomeni biti „enak“. Štetj bi bilo torej treba, da so prispevki, ki jih tožeča stranka plačala v zasebno zavarovalno shemo, ustrezni.

15 Tožeča stranka meni, da to velja še toliko bolj, ker je leta 2014 sklenila še eno zavarovalno pogodbo z isto zasebno zavarovalnico, katere znesek prispevkov je znašal 87.460 EUR. V zvezi s tem tožeča stranka Komisiji očita, da za uporabo člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom ni upoštevala te druge pogodbe, ker ta ni bila sklenjena „od začetka delovnega razmerja“. Tožeča stranka pa to razlago izpodbija in trdi, da izraz „od začetka delovnega razmerja“ ne pomeni nujno, da mora biti plačilo izvršeno „od začetka delovnega razmerja“, ampak da do tega lahko pride tudi potem, ko je že v delovnem razmerju. Tožeča stranka meni, da bi njeno dvojno plačilo prispevkov, ki ga je izvedla v isto zasebno zavarovalno shemo te družbe, s celotnim zneskom plačanih prispevkov znaša 101.660 EUR, Komisija morala v celoti upoštevati, zato bi se morali ti prispevki obravnavati kot „vsaj primerljivi“ s tistimi iz PSIEU.

16 Komisija zavrača trditve tožeče stranke in predlaga zavrnitev prvega tožbenega razloga.

17 Uvodoma je treba spomniti, da člen 11(1) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa:

„Uradnik, ki preneha delati v Uniji, da bi:

- začel delati v državni upravi ali državni ali mednarodni organizaciji, ki je z Unijo sklenila dogovor,
- kot zaposlena ali samozaposlena oseba opravljal dejavnost, na podlagi katere pridobiva pokojninske pravice v sistemu, katerega organi upravljanja so z Unijo sklenili dogovor,

da se aktuarski ekvivalent njegovih pravic do starostne pokojnine v Uniji, ažuriranih na dejanski datum prenosa, prenese v pokojninski sklad uprave ali organizacije, ali v pokojninski sklad, v katerem pridobiva pokojninske pravice zaradi opravljanja dejavnosti kot zaposlena ali samozaposlena oseba.“

18 Člen 12 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa:

„1. Uradnik, ki ne dopolni upokojitvene starosti in mu, razen zaradi smrti ali invalidnosti, preneha zaposlitev, in ki nima pravice do takojšnje ali odložene starostne pokojnine, ima ob prenehanju dela pravico do izplačila:

- (a) odpravnine v višini trikratnega zneska, odtegnjenega od njegove osnovne plače za pokojninske prispevke, po odbitku katerega koli zneska, izplačanega po členih 42 in 112 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, če je delal manj kot eno leto in ni izkoristil ureditve, določene v členu 11(2) [Priloge VIII h Kadrovskim predpisom];
- (b) v drugih primerih pa do prejemkov, predvidenih v členu 11(1) [Priloge VIII h Kadrovskim predpisom], ali do plačila aktuarskega ekvivalenta takih prejemkov v zasebno zavarovalnico ali pokojninski sklad, ki ga sam izbere, pod pogojem, da zavarovalnica ali sklad jamči, da:
 - (i) kapital ne bo vrnjen;

- (ii) se bo mesečni dohodek izplačeval najprej od 60. leta starosti in najkasneje od 66. leta starosti;
- (iii) uporablja določbe glede vsote, ki se mora izplačati po smrti upravičenca, ali družinskih pokojnin;
- (iv) se prenos v drugo zavarovalnico ali drug sklad dovoli samo, če tak sklad izpolnjuje pogoje, določene v točkah (i), (ii) in (iii).

2. Z odstopanjem od odstavka 1(b) imajo uradniki, ki niso dosegli upokojitvene starosti, ki so od začetka dela zaradi vzpostavitve ali ohranitve pokojninskih pravic plačevali v nacionalni pokojninski sistem, zasebno zavarovalno shemo ali pokojninski sklad po lastni izbiri, ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 1, in katerih delovno razmerje ne preneha zaradi smrti ali invalidnosti in ki ne izpolnjujejo pogojev za takoj izplačljivo ali odloženo starostno pokojnino, ob prenehanju dela pravico do odpravnine v višine aktuarske vrednosti njihovih pokojninskih pravic, pridobljenih med zaposlitvijo v institucijah. V teh primerih se od odpravnine odštejejo izplačila za vzpostavitev ali ohranitev njihovih pokojninskih pravic v nacionalnem pokojninskem sistemu ob uporabi člena 42 ali 112 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev.

[...]“.

- 19 Navesti je treba, da so se te določbe členov 11 in 12 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom temeljito spremenile z reformo Kadrovskih predpisov leta 2004. S sprejetjem Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupno (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 2, str. 130) je namreč zakonodajalec Unije zlasti želel, kot to izhaja iz uvodne izjave 32 te uredbe, „pogoje glede [...] spremeniti in upoštevati pravila [Unije] o prenosljivosti pokojninskih pravic [in] to naj se doseže [...] s popravkom nekaterih neskladij [...] uvedbo večje prilagodljivosti“.
- 20 Člena 11 in 12 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom sta izraz te volje zakonodajalca Unije. Ta je torej omejil primere, v katerih so lahko uslužbenci, ki niso upravičeni do starostne pokojnine PSIEU, torej tisti, ki niso dopolnili vsaj desetih let službovanja, pridobili odpravnino, in je razširil možnost prenosa pokojninskih pravic v drugo pokojninsko shemo. Iz teh določb namreč izhaja, da naj bi bila prenosljivost pokojninskih pravic določena kot pravilo, odpravnina pa naj bi postala izjema in bi se le izjemoma uporabila pod strogo določenimi pogoji.
- 21 Cilj tega sistema, ki spodbuja prenosljivost pokojninskih pravic in ki je določen v členih 11 in 12 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, je spodbuditi vzpostavitev starostne pokojnine, torej rednega dohodka oziroma mesečno rento, ki se izplačuje kasneje, ob upokojitvi. S tem naj bi se tako preprečili položaji, v katerih bi se nekdanji uslužbenci ob upokojitveni starosti znašli brez zadostnih prihodkov in bi morali prositi za socialno pomoč držav članic in to kljub temu, da so v času, ko so bili vključeni v zadevno pokojninsko shemo, pridobili pokojninske pravice.
- 22 Poleg tega sistem prenosa pokojninskih pravic, kot je določen v zgoraj navedenih določbah, s tem da dopušča koordinacijo med PSIEU in nacionalnimi ali zasebnimi shemami, olajšuje prehod med upravo Unije in nacionalno, javno ali zasebno zaposlitvijo (glej v tem smislu sodbo z dne 13. oktobra 2015, Komisija/Verile in Gjergji, T-104/14 P, EU:T:2015:776, točka 77 in navedena sodna praksa). Prav tako za ohranitev privlačnosti institucij Unije kot bodočega delodajalca člen 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom nudi uslužbencu – z odstopanjem od člena 12(1)(b) te priloge in pod nekaterimi strogimi pogoji – možnost, da pridobi ali še naprej pridobiva pravice v drugi obstoječi ali prej obstoječi nacionalni ali zasebni pokojninski shemi, torej da se v njo vključi oziroma da ostane vključen in da vanjo plačuje oziroma še naprej plačuje prispevke, tako da se mu ob prenehanju zaposlitve lahko izplača v gotovini odpravnina, ki je enaka aktuarskemu ekvivalentu njegovih pokojninskih pravic, pridobljenih v PSIEU.

- 23 V zvezi s tem je treba spomniti, da odpravnina iz člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom ni nadomestilo ob koncu zaposlitve, do katerega bi bil zadevni uslužbenec samodejno upravičen ob odpovedi ali izteku pogodbe, temveč je denarni ukrep, ki spada v okvir določb Kadrovskih predpisov o socialni varnosti (sodba z dne 2. marca 2016, FX/Komisija, F-59/15, EU:F:2016:27, točka 32). To določbo, ki spada med določbe prava Unije, ki so podlaga za pravico do finančnih prejemkov, je namreč treba razlagati ozko (glej sodbo z dne 22. maja 2012, AU/Komisija, F-109/10, EU:F:2012:66, točka 24 in navedena sodna praksa). Poleg tega, kot izhaja iz samega besedila te določbe, v skladu s katero se ta zadnja uporablja „izjemoma“ v členu 12(1)(b) te priloge, jo je treba razlagati ozko.
- 24 Iz besedila člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom izhaja, da morajo biti plačila v nacionalno ali zasebno pokojninsko shemo, ki jo izbere uslužbenec, izvedena „za vzpostavitev ali ohranitev njegovih pokojninskih pravic“. Ta določba torej zahteva, da se v izogib položajem, v katerih bi bil uslužbenec brez zadostnih dohodkov ob upokojitveni starosti in bi moral zaprositi za socialno pomoč držav članic, kljub temu, da je pridobil pravice v PSIEU, ki bi se lahko prenesle v drugo shemo, s temi plačili uslužbencu zagotovi starostna pokojnina, torej mesečna renta, ki jo bo prejel, ko bo dosegel upokojitveno starost.
- 25 Iz tega izhaja, da ozka razlaga člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom zahteva, da morajo plačila v nacionalno ali zasebno pokojninsko shemo, ki jo je izbral uslužbenec, sama po sebi uslužbencu zagotoviti zadostne pokojninske pravice ob upokojitveni starosti. Če namreč ta plačila zadevnemu uslužbencu ne bi mogla zagotoviti zadostnih dohodkov ob upokojitveni starosti in bi ta pri tej starosti zapravil odpravnino, ki je bila predhodno pridobljena na podlagi te določbe, bi verjetno moral zaprositi za socialno pomoč držav članic, kar bi bilo v nasprotju s to določbo, ki zahteva, da je treba plačila izvesti „za vzpostavitev ali ohranitev [njegovih] pokojninskih pravic“.
- 26 Če pa se zadevni uslužbenec odloči za prenos svojih pokojninskih pravic, ki jih je pridobil v PSIEU, v drugo nacionalno ali zasebno shemo po lastni izbiri v skladu s členom 12(1)(b) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, bo upravičen do zadostnih pokojninskih pravic ob upokojitveni starosti. Ta prenos mu bo namreč ob tej starosti zagotovil mesečno rento, da mu ne bo treba zaprositi za socialno pomoč držav članic.
- 27 Zato člen 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom nujno zahteva, da plačila na podlagi te določbe, ki se izplačajo v zadevno nacionalno ali zasebno pokojninsko shemo, kot taka uslužbencu nudijo zadostno kritje ob upokojitveni starosti in mu s tem zagotovijo starostno pokojnino, ki izključuje kakršno koli prošnjo za socialno pomoč držav članic.
- 28 Pri določanju, ali ta izplačila na podlagi člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom lahko zagotovijo starostno pokojnino, ki izključuje kakršno koli prošnjo za socialno pomoč držav članic, je treba presojati vsak konkretni primer posebej. Pri tej presoji je treba upoštevati upoštevna dejstva vsakega konkretnega primera, kot so med drugim narava zadevnega pokojninskega zavarovanja, znesek plačil, ki jih je iz tega naslova vplačeval zadevni uslužbenec od svoje zaposlitve, ali razumno predvidljivi prihodki, ki se lahko zberejo s temi plačili in se lahko izplačajo ob upokojitveni starosti.
- 29 V obravnavanem primeru iz spisa (priloga A.2 tožbe) izhaja, da so plačila, ki jih je tožeča stranka plačala zadevni zasebni zavarovalnici, odkar je bila v delovnem razmerju v Europolu, na dan, ko je njeno delovno razmerje prenehalo, torej 31. avgusta 2017, znašala skupno 14.200 EUR. Poleg tega je treba navesti, kot je tožeča stranka navedla na obravnavi, čeprav za to ni predložila nobenega dokaza, je ta znesek na dan te obravnave predstavljal glavnico 22.000 EUR, ki bi ji bilo treba progresivno dodati obresti, ki so nastale iz te glavnice, vsaj do starosti, od katere bi tožeča stranka dobivala mesečno rento v smislu člena 12(1)(b) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, torej najprej, še deset let.
- 30 Glede na elemente spisa in zlasti glede na tiste, navedene v točki 28 zgoraj, pa je treba navesti, da ji plačila, ki jih je tožeča stranka izvedla v zadevno zasebno zavarovalnico od svoje zaposlitve, očitno ne morejo zagotoviti zadostne starostne pokojnine, ki bi izključevala kakršno koli prošnjo za socialno

pomoč držav članic. Skupni znesek v višini 14.200 EUR, ki ga je tožeča stranka vplačala v okviru prve pogodbe, ki jo je sklenila s to družbo, ji gotovo ne bi mogel zagotoviti takšne starostne pokojnine. Tožeča stranka nikakor ni dokazala, da bi ji ta plačila zagotovila to starostno pokojnino.

- 31 Poleg tega je treba glede trditve tožeče stranke, da bi morala Komisija upoštevati drugo pogodbo, ki jo je leta 2014 sklenila z zavarovalnico na podlagi člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, navesti, da ta določba izrecno zahteva, da mora zadevna plačila uslužbenec plačevati „od začetka delovnega razmerja“. V obravnavanem primeru pa je treba ugotoviti, da se je tožeča stranka v Europolu zaposlila 1. decembra 2010 in da je plačila v zvezi s to drugo pogodbo plačevala od decembra 2014, kar je skoraj štiri leta po tem začetku delovnega razmerja od celotnega obdobja trajanja zaposlitve v Europolu, ki je trajalo šest let in devet mesecev. Posledično nikakor ni mogoče šteti, da bi se ta plačila plačevala „od začetka delovnega razmerja“.
- 32 Iz vseh zgoraj navedenih preudarkov torej izhaja, da v izpodbijani odločbi s tem, da je bila tožeči stranki zavrnjena odpravnina, ki jo je zahtevala, ni bil kršen člen 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom. Zato je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije

- 33 Tožeča stranka trdi, da je izpodbijana odločba kršila načeli enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije. V zvezi s tem navaja ustaljeno sodno prakso Unije in člen 1d Kadrovskih predpisov, ki je na eni strani materialnopravni predpis, ki naj bi bil izraz splošnega pravnega načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in, na drugi strani, procesno jamstvo, ki določa, da obveznost predložitve dokaza ne velja za osebo, ki je predložila *prima facie* dokaz.
- 34 Tožeča stranka zlasti, ob tem da se sklicuje na niz dokumentov (priloga A.8 tožbe), trdi, da je več nekdanjih uslužbencev Europolu po prenehanju pogodbe z Europolom dobilo odpravnino na podlagi člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, čeprav so plačali le omejene prispevke v zasebno pokojninsko shemo. Tožeča stranka navaja, da pozna konkretne primere, ko je bila tem nekdanjim uslužbencem izplačana ta odpravnina, čeprav so bili v primerljivem položaju z njo, in sicer primere, ko so se prispevki v to shemo, po razlagi, ki jo je Komisija podala v izpodbijani odločbi, obravnavali, kot da niso „ustrezni“ s pravicami, ki so se zbrale v PSIEU.
- 35 Komisija izpodbija trditve tožeče stranke in predlaga, naj se drugi tožbeni razlog zavrne.
- 36 V zvezi s tem je treba na prvem mestu navesti, da se člen 1d Kadrovskih predpisov v tem primeru ne more uporabiti. Ta določba namreč prepoveduje kakršno koli diskriminacijo na podlagi spola, rase, barve kože, narodnostnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega prepričanja, pripadnosti nacionalni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. To pa očitno ni primer v tej zadevi, saj se tožeča stranka ne sklicuje na take diskriminacije, ampak na primere več nekdanjih uslužbencev Europolu, ki so dobili odpravnino, čeprav naj bi bili v njej podobnem položaju.
- 37 Na drugem mestu, opozoriti je treba, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso z načelom enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je tako obravnavanje objektivno utemeljeno (sodbi z dne 9. oktobra 2008, Chetcuti/Komisija, C-16/07 P, EU:C:2008:549, točka 40, in z dne 9. februarja 1994, Lacruz Bassols/Sodišče, T-109/92, EU:T:1994:16, točka 87).
- 38 Vendar iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora biti načelo enakega obravnavanja usklajeno s spoštovanjem načela zakonitosti, v skladu s katerim se ne more nihče v svojo korist sklicevati na nezakonitost, storjeno v korist drugega (glej sodbo z dne 4. julija 1985, Williams/Računsko sodišče, 134/84, EU:C:1985:297, točka 14 in navedena sodna praksa). Zaradi morebitnega nezakonitega ravnanja

v korist drugega uslužbenca, ki ni stranka tega postopka, namreč sodišče Unije ne more ugotoviti diskriminacije in tako nezakonnosti glede tožeče stranke. Tak pristop bi pomenil potrditev načela „enakega obravnavanja v nezakonnosti“ (glej v tem smislu sodbo z dne 16. novembra 2006, *Peróxidos Orgánicos/Komisija*, T-120/04, EU:T:2006:350, točka 77).

39 Iz tega izhaja, da tožeča stranka ne bi smela zahtevati, da je treba dodelitev odpravnine njej obravnavati enako kot dodelitev odpravnine, ki je bila že odobrena drugim uslužbencem v položaju, ki je primerljiv njenemu, ker to obravnavanje ni v skladu z upoštevnimi določbami, in sicer, v tem primeru, s tistimi iz člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, kot to izhaja iz presoje, opravljene v okviru prvega tožbenega razloga.

40 Zato je treba drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije glede na druge uslužbenca, zavrnil.

Tretji tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnega pričakovanja

41 Tožeča stranka trdi, da je izpodbijana odločba kršila načelo varstva legitimnega pričakovanja. Meni, da je na podlagi pooblaščenih virov in vedno znova legitimno pričakovala, da se bo lahko sklicevala na člen 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, ko bo zapustila Europol.

42 Tožeča stranka zlasti trdi, da je v skladu s sodno prakso prejela natančna zagotovila v obliki natančnih, brezpogojnih in skladnih informacij, ki izhajajo iz pooblaščenih in zanesljivih virov, da bo s plačilom minimalnega prispevka 50 EUR na mesec ustvarila zasebno pokojnino in prejela odpravnino takrat, ko ne bo več zaposlena. V zvezi s tem tožeča stranka navaja notranje obvestilo Europa z dne 16. julija 2014 (priloga A.7 tožbe), v skladu s katerim je Europol svoje uslužbenca obvestil, da plačevanje prispevka 50 EUR na mesec zadevni zasebni zavarovalnici zadostuje za dodelitev odpravnine. Te iste informacije so bile posredovane med predstavitvijo „Powerpoint“ (priloga A.9 tožbe), ki jo je ta zavarovalnica 30. avgusta 2010 predstavila osebju Europa v njegovih prostorih. Preostala korespondenca v letu 2010 med Europolom in to zavarovalnico je kazala tudi na to, da so uslužbenca Europa ustvarili svoj zasebni pokojninski račun, da bi po prenehanju njihove pogodbe dobili odpravnino (priloga A.10 tožbe), in da je plačilo zneska 600 EUR na leto ali zneska 50 EUR na mesec zadostovalo za dodelitev te odpravnine (priloga A.11 tožbe).

43 Poleg tega tožeča stranka navaja dopis z dne 26. februarja 2018 izvršnega direktorja Europa (priloga A.6 tožbe). Ta naj bi v tem dopisu menil, da se je izvajanje člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom spremenilo s septembrom 2017, in menil, da bi bilo treba, kolikor je mogoče, spoštovati legitimno pričakovanje zaposlenih in da se pogojev za to izvajanje ne bi smelo spreminjati retroaktivno.

44 Komisija zavrača trditve tožeče stranke in predlaga, naj se tretji tožbeni razlog zavrne.

45 V zvezi s tem je treba spomniti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se ima v skladu z načelom varstva legitimnega pričakovanja, ki je med temeljnimi načeli prava Evropske unije (glej sodbo z dne 5. maja 1981, *Dürbeck*, 112/80, EU:C:1981:94, točka 48 in navedena sodna praksa), vsak uradnik ali uslužbenec, ki se znajde v položaju, kjer je jasno, da mu je uprava Unije s tem, ko mu je dala natančna zagotovila, vzbudila utemeljena pričakovanja, pravico sklicevati na to načelo (glej sodbo z dne 16. decembra 2010, *Kahla Thüringen Porzellan/Komisija*, C-537/08 P, EU:C:2010:769, točka 63 in navedena sodna praksa).

46 Pravico sklicevanja na varstvo legitimnega pričakovanja je v skladu z ustaljeno sodno prakso mogoče izvrševati, če so izpolnjeni trije pogoji. Prvič, uprava Unije mora zadevni osebi dati natančna, brezpogojna in skladna zagotovila, ki izhajajo iz pooblaščenih in zanesljivih virov. Drugič, ta zagotovila

morajo biti taka, da lahko pri subjektu, na katerega so naslovljena, ustvarijo legitimno pričakovanje. Tretjič, dana zagotovila morajo biti skladna z veljavnimi predpisi (glej sodbo z dne 27. januarja 2016, Montagut Viladot/Komisija, T-696/14 P, EU:T:2016:30, točka 43 in navedena sodna praksa).

- 47 V tem primeru, prvič, je treba glede notranjega obvestila Europolu z dne 16. julija 2014 iz priloge A.7 tožbe navesti, da ni sporno, da je bilo to obvestilo, ki ga je podpisal uslužbenec Europolu iz oddelka „G 14 Public Relations & Events“ („G 14 odnosi z javnostjo in dogodki“) v imenu Europolu po elektronski pošti poslano vsem začasnim in pogodbenim uslužbencem, ki so zaposleni v Europolu, med katerimi je bila takrat tudi tožeča stranka.
- 48 Vendar je treba navesti, da notranje obvestilo Europolu z dne 16. julija 2014 pri tožeči stranki ni moglo vzbuditi utemeljenega pričakovanja, na podlagi katerega bi se lahko sklicevala na varstvo legitimnega pričakovanja. To obvestilo bi namreč težko nudilo natančna, brezpogojna in še manj skladna zagotovila. To obvestilo tudi ne izhaja iz popolnoma zanesljivega vira. Zdi se, da je bilo poslano na predlog zadevne zasebne zavarovalnice, kot to izhaja iz več njenih odlomkov, kakor je tisti, v katerem z odebeljenimi črkami piše „[zadevna zasebna zavarovalnica] nas je obvestila, da“, odlomek nižje je določal „prav tako bi vas radi opozorili, da mi je [zadevna zasebna zavarovalnica] sporočila, da bi to obvestilo posredoval vsem obstoječim in bodočim strankam, da“, in nazadnje na koncu obvestila, da predlaga, naj se neposredno obrne na zadevno zasebno zavarovalnico, katere elektronski naslov je bil naveden, glede kakršnega koli vprašanja, povezanega s tem obvestilom. Poleg tega je tožeča stranka morala vedeti, da se z mesečnim minimalnim plačilom 50 EUR ne more ustvariti pogojev za dodelitev ustreznih pokojninskih pravic, kot je sicer potrjeno z dejstvom, da je po mnenju tožeče stranke nujno, da se prvotna plačila dopolnijo z drugo pogodbo, sklenjeno leta 2014. Njena pričakovanja, da bo lahko dobila odpravnino, se ji torej ne bi smela zdeti „utemeljena“.
- 49 Poleg tega je treba navesti tudi, da morebitna zagotovila, ki so bila predložena v notranjem obvestilu Europolu z dne 16. julija 2014, niso v skladu s predpisi, ki so se uporabljala za zadevnega uslužbenca. Iz preudarkov, navedenih v okviru prvega tožbenega razloga, namreč izhaja, da morebitna zagotovila, ki jih je tožeča stranka prejela glede izplačila odpravnine, nikakor niso bila v skladu niti z besedilom niti z namenom člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom. V zvezi s tem je treba poudariti, da tožeča stranka ne more utemeljeno zahtevati, da bo rezultat drugačen, kot je tisti, ki izhaja iz uporabe te določbe (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2018, Winkler/Komisija, T-369/17, neobjavljena, EU:T:2018:334, točka 71).
- 50 Drugič, glede predstavitve „Powerpoint“, ki jo je izvedla zadevna zasebna zavarovalnica 30. avgusta 2010, je treba ugotoviti, da čeprav je ta predstavitev potekala pred zaposlenimi Europolu v njegovih prostorih, ne izhaja iz pooblaščenega in zanesljivega vira. Da bi se lahko uveljavljalo varstvo legitimnega pričakovanja, mora domnevna zagotovila tožeči stranki predložiti vsaj uprava Unije. V primeru te predstavitve pa ni tako, tako da pri tožeči stranki ne morejo vzbuditi utemeljenih pričakovanj v smislu zgoraj navedene sodne prakse.
- 51 Tretjič, glede druge korespondence med aprilom in julijem 2010 med Europolom in zadevno zasebno zavarovalnico iz prilog A.10 in A.11 tožbe je treba ugotoviti, da ta korespondenca ni bila naslovljena na tožečo stranko, zato pri njej ni mogla vzbuditi utemeljenih pričakovanj. Tožeča stranka namreč ni bila naslovnik te korespondence, ki jo sestavljajo sporočila, ki so bila poslana po elektronski pošti med zaposlenimi Europolu, ki so bili pristojni za pokojninske pravice, in odgovornimi osebami zadevne zasebne zavarovalnice. Vsekakor je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni predložila dokaza, da je bila seznanjena z zadevno korespondenco, vsaj ne pred izpodbijano odločbo.
- 52 Četrtrič, dopis z dne 26. februarja 2018, ki ga je poslal izvršni direktor Europolu, iz priloge A.6 tožbe pri tožeči stranki nikakor ni mogel vzbuditi utemeljenih pričakovanj, da bi lahko dobila zahtevano odpravnino. Ta dopis je bil namreč izdelan po izpodbijani odločbi in ne izvira iz pooblaščenega in

zanesljivega vira v tej zadevi, ampak ga je poslal nadrejeni tožeče stranke in je naslovljen izrecno na pristojne osebe v Komisiji, ki so zadolžene za izvajanje člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, in sicer so to predvsem direktor PMO in generalni direktor GD „Človeški viri in varnost“.

53 Zato je treba tretji tožbeni razlog glede kršitve načela varstva legitimnega pričakovanja zavrniti.

Četrty tožbeni razlog: kršitev načela dobrega upravljanja in dolžnosti skrbnega ravnanja.

54 Tožeča stranka trdi, da je z izpodbijano odločbo kršeno načelo dobrega upravljanja in dolžnost skrbnega ravnanja.

55 Prvič, tožeča stranka meni, da če bi bila njena pravica do izjave spoštovana, bi bila izpodbijana odločba drugačna. Med drugim bi namreč lahko pojasnila, da je dobila zagotovila, da mesečni prispevek v višini 50 EUR v zasebno pokojninsko shemo zadostuje za pridobitev odpravnine.

56 Drugič, tožeča stranka PMO očita, da nekdanjim uslužbencem, med katerimi je tudi sama, tudi ni poslala besedila obvestila v zvezi z izvajanjem člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, ki je bil naslovljen na uslužbenca Europolu novembra 2017. Poleg tega je zavrnila, da se ji predstavi razlog, zakaj do tega ni prišlo, dodatni dokaz o kršitvi načela dobrega upravljanja in dolžnosti skrbnega ravnanja.

57 Tretjič, na neizpolnitev dolžnosti skrbnega ravnanja kaže dejstvo, da PMO v izpodbijani odločbi sploh ni določil pokojninskih pravic, ki so bile zagotovljene tožeči stranki, ali kakršnega koli drugega dohodka, do katerega bi bila ta upravičena ob upokojitveni starosti. Ta neizpolnitev poleg tega izhaja iz odločbe o zavrnitvi dodelitve odpravnine, ki jo je izdala Komisija 30. aprila 2018 v zvezi z drugim nekdanjim uslužbencem Europolu in ki je vsebovala skoraj enako besedilo, kot je tisto, ki se nanaša na tožečo stranko, vendar je v njej Komisija jasno priznala, da bo ta uslužbenec dobil nacionalno pokojnino.

58 Četrtyč, tožeča stranka PMO očita, da jo je o zavrnitvi dodelitve odpravnine na podlagi pogojev, ki pa jih je vendarle izpolnila v dobri veri, obvestila šele 5. oktobra 2017, torej ko je njena pogodba že prenehala. Tega dne, čeprav se je odločila, da bo spoštovala nove zahteve PMO, ni bilo več mogoče popraviti njenega osebnega položaja retroaktivno.

59 Komisija izpodbija trditve tožeče stranke in predlaga, naj se četrty tožbeni razlog zavrne.

60 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso dolžnost skrbnega ravnanja odraža ravnovesje medsebojnih pravic in obveznosti v razmerjih med javnim organom in uslužbenci javnih služb. To ravnovesje med drugim pomeni, da organ pri odločanju o položaju uradnika upošteva vse dejavnike, ki bi lahko vplivali na njegovo odločitev, in da pri tem ne upošteva samo interesa službe, temveč tudi interes zadevnega uradnika. To zadnjo obveznost upravi nalaga tudi načelo dobrega upravljanja iz člena 41 Listine o temeljnih pravicah (glej sodbo z dne 13. decembra 2018, UP/Komisija, T-706/17, neobjavljena, EU:T:2018:924, točka 59 in navedena sodna praksa).

61 Vendar mora biti varstvo pravic in interesov uradnikov vedno omejeno s spoštovanjem veljavnih pravil (glej sodbo z dne 5. decembra 2006, Angelidis/Parlament, T-416/03, EU:T:2006:375, točka 117 in navedena sodna praksa).

62 Iz tega izhaja, da se tožeča stranka ne more utemeljeno sklicevati na načelo dobrega upravljanja in dolžnosti skrbnega ravnanja za izpodbijanje določb člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom. Iz preučitve prvega tožbenega razloga pa izhaja, da je Komisija izpodbijano odločbo pravilno utemeljila na teh določbah.

- 63 Poleg tega je treba glede trditev tožeče stranke v okviru četrtega tožbenega razloga odgovoriti naslednje.
- 64 Prvič, ugotoviti je treba, da je bil zadevni upravni postopek pri Komisiji v celoti in pravilno spoštovan. Tožeča stranka je namreč najprej vložila zahtevo za odpravnino na podlagi člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom. V zvezi s tem je imela tožeča stranka možnost, da predloži vse informacije, za katere je menila, da so koristne. Dalje je PMO v skladu s členom 90(1) Kadrovskih predpisov izdal svojo odločbo na podlagi vseh elementov, ki jih je predložila tožeča stranka. Nato je na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov tožeča stranka pri OSPZ vložila pritožbo, v kateri je lahko pojasnila razloge, zakaj bi po njenem mnenju lahko dobila to odpravnino, in tudi predložila vse elemente, ki so se ji zdeli koristni. Nazadnje je Komisija sprejela svojo odločbo ob upoštevanju vseh elementov, ki lahko to odločbo opredelijo, zlasti tistih, ki jih je tožeča stranka predložila v tem postopku. Posledično tožeča stranka ne more očitati Komisiji, da ni pravilno upoštevala njene pravice do izjave.
- 65 Drugič, ugotoviti je treba, da je PMO obvestilo iz novembra 2017 v zvezi z izvajanjem člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom poslal Europolu, da bi ga ta poslal zadevnim osebam. Europol je nato to obvestilo poslal svojim zaposlenim uslužbencem. Navesti je treba, da Komisiji tega obvestila ni bilo treba poslati nekdanjim uslužbencem, katerim je delovno razmerje dokončno prenehalo, saj to obvestilo v ničemer ne bi spremenilo njihovega položaja. Iz istih razlogov Komisiji tudi ni bilo treba tožeče stranke seznanimi z razlogom, zakaj zgoraj navedeno obvestilo ni bilo poslano nekdanjim uslužbencem Europolu. Vsekakor je treba poudariti, da to upravno ravnanje ne more vplivati na zakonitost izpodbijane odločbe, ki je bila sprejeta pred tem obvestilom in je v skladu z določbami člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, kot to izhaja iz preučitve prvega tožbenega razloga. Zato se tožeča stranka v zvezi s tem ne more sklicevati na morebitno kršitev načela dobrega upravljanja in dolžnosti skrbnega ravnanja.
- 66 Tretjič, glede domnevne neizpolnitve dolžnosti skrbnega ravnanja je treba ugotoviti, da tožeča stranka ne dokaže, da Komisija ni upoštevala vseh upoštevanih elementov, na katere bi lahko oprla svojo odločbo. Tožeča stranka tudi ni dokazala, da Komisija ni upoštevala njenih interesov, ko je obravnavala njeno zahtevo za dodelitev odpravnine. Vsekakor je treba ugotoviti, da je Komisija ob upoštevanju varstva interesa službe in interesa tožeče stranke svojo odločbo izdala na podlagi vseh upoštevanih elementov, ki lahko to odločbo opredelijo. Tožeča stranka torej Komisiji ne more očitati, da ni izpolnila svoje dolžnosti skrbnega ravnanja.
- 67 Četrtrič, glede očitka, ki ga navaja tožeča stranka, da je bila o zavrnitvi dodelitve odpravnine obveščena šele po prenehanju delovnega razmerja v Europolu, je treba navesti, da Komisija ni mogla ravnati drugače in da ji ni mogoče očitati nobene napake v zvezi s tem. Komisija se je namreč z osebnim položajem tožeče stranke, in sicer s tem, da je imela od začetka njenega delovnega razmerja leta 2010 sklenjeno pogodbo o zasebnem pokojninskem zavarovanju, katere vplačila so bila omejena, seznanila šele, ko je tožeča stranka 19. junija 2017 vložila zahtevo za odpravnino na podlagi člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom. V zvezi s tem je treba poudariti, da – kot navaja Komisija – tožeči stranki ni nastala nobena škoda, saj se bodo prejemki, ki so bili plačani v PSIEU, lahko prenesli v pokojninsko shemo tožeče stranke na podlagi člena 12(1)(b) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom. Iz tega izhaja, da je treba ta očitek zavrniti.
- 68 Posledično je treba četrti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja in dolžnosti skrbnega ravnanja, zavrniti in zato zavrniti tožbene razloge za razglasitev ničnosti v celoti.

Odškodninski zahtevki

- 69 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj Komisiji naloži povrnitev premoženjske in nepremoženjske škode, ki ji je nastala zaradi nezakovitosti, ki so navedene v tožbenih predlogih za razglasitev ničnosti iz te tožbe. V zvezi s tem tožeča stranka zahteva plačilo, na eni strani, zneska 42.737 EUR za povrnitev premoženjske škode in, na drugi strani, zneska 10.000 EUR, ocenjenega začasno *ex æquo et bono*, za povrnitev nepremoženjske škode.
- 70 Zlasti glede premoženjske škode tožeča stranka trdi, da se mora ta nadomestiti z razglasitvijo ničnosti izpodbijane odločbe in z izvajanjem člena 12(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom. Če bi se štel, da se ta določba ne uporabi, kar tožeča stranka izpodbija, bi bila ta škoda v tem, da ne bi mogla dostopati do svojih sredstev pri zadevni zasebni zavarovalnici ali pri PSIEU, in sicer do zneska 213.687 EUR, ki je aktuarski ekvivalent njenih pokojninskih pravic, ki so bile pridobljene v tej zadnji shemi. Ker je tožeča stranka nameravala ta znesek naložiti v zasebno naložbo, dokler ne doseže upokojitvene starosti, naj bi njena finančna škoda znašala en odstotek od tega zneska. Zasebne naložbe naj bi tožeči stranki povprečno prinesle od 15 do 25 % letnega dobička, njena letna izguba pa naj bi bila zato lahko približno 20 % od 213.687 EUR, kar znaša 42.737 EUR.
- 71 Tožeča stranka trdi, da ji je nepremoženjska škoda nastala zaradi nepravilnega in ponavljajočega se obravnavanja, kar ji je povzročilo velik stres, ki se je odražal v številnih neprespanih noči in razočaranju. Negotovost, ki jo je občutila tožeča stranka, je ustvarila občutek nepravilnosti, saj so pravila jasna, kot so prej in večkrat trdili Europol, PMO in zadevna zasebna zavarovalnica. Ker se tožeča stranka ni mogla popolnoma osredotočiti na iskanje nove zaposlitve po koncu svoje pogodbe z Europolom, je bila prvič brez zaposlitve, kar je povečalo njeno nepremoženjsko škodo. Ta bi morali biti nazadnje ocenjena začasno *ex æquo et bono* na 10.000 EUR.
- 72 Komisija zavrača trditve tožeče stranke in predlaga, naj se odškodninski zahtevki zavrne.
- 73 Iz ustaljene sodne prakse na področju javnih uslužbencev v zvezi s tem izhaja, da če je odškodninski zahtevki tesno povezan s predlogom za razglasitev ničnosti, zavrženje tega predloga kot nedopustnega oziroma njegova zavrnitev kot neutemeljenega povzroči tudi zavrnitev odškodninskega zahtevka (glej sodbo z dne 30. septembra 2003, Martínez Valls/Parlament, T-214/02, EU:T:2003:254, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 74 V obravnavani zadevi so predlogi za razglasitev ničnosti tesno povezani z odškodninskim zahtevkom.
- 75 Ker so bili predlogi za razglasitev ničnosti zavrnjeni, je treba zavrniti tudi odškodninski zahtevki.
- 76 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 77 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Tožeča stranka s predlogi ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Peetru Palu se naloži plačilo stroškov.

Schalin

Berke

Costeira

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 16. oktobra 2019.

Podpisi